Capitulũ. IIII

prima susceptione sacri ordinis. Vñ sacerdos
facit tres ꝓtestatiões de obseruãda ꝯtinentia.
Scđo dico ꝙ subdiaconus etiã magis peccat
fornicando ceteris paribꝰ ꝙ̃ cõiugatus. Et rõ
est: qꝛ votũ suũ est solẽnius ꝓpter sacramentũ
qđ suscipit ⁊ ꝓpter finẽ ad quẽ extunc applica-
tur. Probare aũt ꝙ ordo sit solẽnius sacramẽ
tũ ꝙ̃ matrimoniũ reputo supuacuũ. Istã solu
tionẽ de fornicatione sacerdotis ⁊ adulteri cõ-
firmo ꝑ Can. xxvij. q. j. c. Sic bonuz. ⁊. c. Pro-
posito. In ꝑmo caplo dicit̃ ꝙ vidue vouẽtes
virginitatẽ etiã ⁊ frangẽtes votũ peccant gra-
uius ꝙ̃ adulteri: qđ apparet esset ꝓpositũ. Sz
põt respõderi ꝙ illud caplm loquit̃ de viduis
que ꝑmo vouerũt castitatẽ ⁊ postea ꝯtrahunt
matrimoniũ. ⁊ hoc est grauius ꝙ̃ vouere casti
tatẽ ⁊ postea fornicari. verꝫ est ꝙ hec est intẽtio
illius capli ⁊ alteriꝰ capli. ꝓposito: vndevter ꝙ
Canon loquit̃ de vouẽtibus castitatẽ ⁊ postea
ꝯtrahentibus. Simile habet̃ de illis cleric̃ for
nicarijs. di. xxxij. eos. Ideo istis omissis acci-
pio media planiora. primo sic: grauius peccat
monialis fornicãdo ꝙ̃ vxor adulterãdo. sicut
dicit Augꝰ. đ sancta ꝩginitate. longe ante me-
diũ. Sed grauius peccat sacerdos fornicãdo
ꝙ̃ monialis vel religiosus quicũꝗ: nõ infra sa
cros. ergo grauius peccat ꝙ̃ adultera vl' adul
ter: qꝛ si grauiꝰ peccat ꝙ̃ adultera. tũc etiã gra
uiꝰ peccat ꝙ̃ adult'. sicut dictũ ẽ in ꝑma dubita
tione. vnde videt̃ mihi ꝙ sacerdos est magis so-
lẽniter obligatus ad castitatẽ ꝙ̃ monachus in
quãtũ talis nisi forte similiter infra sacros: ⁊ pa
ri ratione magis ꝙ̃ sanctimonialis: vel que-
cunꝗ religiosa inquantũ religiosa.

Lectio. XLVI.

C Onfringẽtur eni
rami incõsummati ⁊ fructus eorꝫ in
utiles ⁊ acerbi ad mãducandũ ⁊ ad
nihilũ apti. Ex iniqs em̃ omnes filij qui nascũ
tur testes sunt neqtie aduersus parẽtes in in-
terrogatione sua. Finis ⁊ vtilitas hũane gene
ratiõis: est ꝓles bñ disciplinata in bonis mori
bus: ⁊ ad deũ cognoscendũ ⁊ colẽdũ ꝑncipalit'
ordinata. talis aũt ꝓles honorat deũ ꝑ obediẽ
tiã ⁊ parẽtes exhibẽdo eis reuerẽtiã. De tali ꝓ
le dicit̃ Ecci. iij. Filij sapiẽtes ecclesia iustorꝫ et
natio eorꝫ obedientia ⁊ dilectio. Et cito pꝰ. De-
us em̃ honorauit patrem in filijs. ¶ Postꝙ̃ ꝗ
reprobauit generationẽ vagã ⁊ illegitimã ꝑ h̃
ꝙ repugnat reipublice ⁊ hũanis legibꝰ. hic re
probat eandez ꝑ hoc ꝙ repugnat tã nature ꝙ̃
dei legibꝰ. Suadet em̃ natura deo ⁊ parẽtibꝰ
exhibere reuerentiã: qꝛ bñficia eorꝫ sunt irred-
dibilia. sicut dic̃ Arist. viij. ethi. Ostẽdit ergo
duo in ista lectiõe: ꝑmo ꝙ ꝓles male disciplina
ta deo tribuit rebellionẽ: scđo ꝙ parẽtibꝰ exhi
bet ꝯfusionẽ. scđa ꝑs ibi: Ex iniqs. Describit

Lectio. XLVI

aũt spũssanctꝰ malos parẽtes ⁊ malos filios sb
figuratiua locutione radicis ⁊ ramorꝫ. vocãs
parẽtes radices ⁊ filios ramos. Ad Roma. xj.
Si radix sancta ⁊ rami. Dic̃ ꝗ ꝑmo sic. Cõfrin
gent̃ em̃ rami incõsumati. Cõsũmatio ⁊ cõple-
tio hois est vniri deo ꝑ cognitionẽ ⁊ amorem. A
Ecci. xliij. Consũmatio sermonum ipe est. Vñ
ois homo a deo diuisus ẽ impfectꝰ ⁊ incõsum-
matꝰ. Et qꝛ mali filij ⁊ indisciplinati sunt a deo
diuisi. ideo merito vocant̃ rami inconsũmati ⁊
isti cõfringent̃. Confractio iportat violentiam
in diuisione: vñ mali hoies ꝯfringent̃ in morte
ꝫ beati ⁊ sancti suauiter ⁊ volũtarie diuident̃.
Desiderãt em̃ dissolui ⁊ eẽ cũ xp̃o. Ad Phil. j.
vñ qꝛ isti peccatores vellent hic sꝑ viuẽ nec vñ
ꝙ̃ aliã vitã videre. iõ ꝯtra volũtatẽ eorꝫ dissol-
uũtur: ⁊ iõ merito ꝯfringi dicunt̃. In ps̃. Re-
ges eos in virga ferrea ⁊ tanꝙ̃ vas figuli ꝯfrin
ges eos. Alia ratio est qꝛ aliter separat artifex
ramũ solidũ ab arbore quã intẽdit in edificio
collocare ⁊ alit' ramũ putridũ: ⁊ sic eũ q̃ ad nihi
lũ valet nisi ꝑ igne: nã ꝑmũ ramũ curiose secat
⁊ secundũ frangit negligẽter nõ curando quõ
cadat. Isto mõ deus sanctos recedẽtes de hac
vita quasi delicate dissoluit: qꝛ hoc reperiũt qđ
ꝑus desiderauerũt: ⁊ ponit eos in edificio cele
sti in gloria ⁊ honore eterno. Ecci. xxiiij. Ra-
mi mei honoris ⁊ glorie: dicit sapiẽtia q̃ a deo
est. Sed miseros pctõres paratos ad ignẽ eter
nũ ꝯfringet totaliter vt cadãt in ignẽ eternuz:
sicut ipe ꝑ ps̃. ꝓmittit. Confringã illos nec po
terũt stare cadẽt sbtus pedes meos: ⁊ sic patet
q̃re vocat eos ramos inconsũmatos ⁊ quõ cõ
fringent̃. Sz ꝙ sint digni sic ꝯfringi ostẽdit cõ
sequẽter: qꝛ si esset arbor q̃ faceret fructũ mor-
tiferꝫ vel nulliꝰ vsui aptum. digna esset ꝯfringi
vel succidi. Iuxta illud Math. vij. Omnis ar
bor q̃ nõ facit fructũ bonũ excidet̃ ⁊ i ignẽ mit
tet̃: ꝫ isti faciũt fructus inutiles ⁊ ad nihilũ vti
les. i. oꝑa deordinata cõtra deũ ⁊ rectã rõnez.
Et ideo iustũ est eos ꝯfringi. Vocant̃ em̃ oꝑa
hominis fructus hois: qꝛ sicut a fructu cogno
scit̃ arbor ⁊ arboris bonitas: ita ꝑ opera hois
eius bonitas agnosci põt. Math. vij. Ex fruc
tibus eorꝫ cognoscetis eos: nõ ex fatua cortice:
nõ ex coloris apparẽtis pulchritudine: nõ ex fi
liorũ. id est verborũ sanctitate: sed ex fructibꝰ
eorꝫ cognoscetis eos: ⁊ qꝛ fructus istorũ pecca
torũ sunt inutiles ⁊ acerbi ad manducandũ et
ad nihilũ apti: ideo dignũ est eos in morte cõ
fringi ⁊ igne eterno cõburi. ¶ Notandũ est ꝙ
fructus. i. oꝑa sanctorũ sunt ⁊ eẽ debẽt alimẽ- B
ta nr̃a. Nã ex exẽplis ⁊ oꝑibus bonorũ debe-
mus ꝓficere ⁊ nutriri sicut homo auget̃ ⁊ cre-
scit ꝑ hoc ꝙ mãducat corꝑaliter. Et ideo sancti
viri ⁊ honeste viuẽtes: ipi pascũt oẽs xp̃ianos
ꝓximos ⁊ vicinos suos exẽplis virtutũ suarꝫ:
⁊ licet hoc omni hõi ꝯueniat: maxime tñ viris

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0131
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG